

דברי

הכפר

1

סקר דעת הקהל במשק -

שנה וחצי ללינה המשפחתית
(לקט וערך - אריק)

בחלק אחד של הסקר שאלנו שבע או שמונה שאלות הבאות כדי להוות בסיס לראיון -

1. האם היית בעד או נגד לינה משפחתית לפני ההחלטה?
2. מה עמדתך היום?
3. האם הנך מרוצה מהשיטה בפועל?
4. מה זה מוסיף, אם בכלל?
5. האם, לדעתך, זה פוגע בחברת הילדים?
6. האם הלנת הילדים בבית פגעה בפעילות בקבוץ?
7. היש לך דעה בקשר לגיל, בו על הילדים לחזור ללינה משותפת?
8. למי השיטה טובה?

* * * * *

ר ו ת ג ו ל ן

רוח אמרה שהיא מאד מרוצה מהלינה המשפחתית ורק מצטערת שלא עברנו לשיטה זו לפני עשר שנים כשבני משפחתה היו קטנים; השיטה יצרה קרבה בין אחים ואחיות בגילים שונים וגרמה ללכוד משפחתי שמעולם לא היה. לדעתה לא נגרם שום נזק לחברת הילדים אם כי צריכים ליעל ולרכז ולחפש דפוסים מתאימים, שיובילו לבנית חברת ילדים חזקה, שבלאו הכי כעולם לא הייתה לנו. ביחס לפעילות בתוך הקבוץ אמרה, שזה שהיה פעיל לפני המעבר גם כיום פעיל, ואותם החברים שהיו אדישים ממשיכים להיות כך... "אבל לסרט כולם באים". לדעתה השיטה טובה גם להורים וגם לילדים, כי אין ספק שהפסקנו את "מרוץ ההשכבה שעצבן ילדים והורים כאחד."

זוג והיקים אלמוניים

ציינו שהם לא הצביעו כשנפלה ההכרעה אם כי לא היו בעד שנוי השיטה. כיום הם די מרוצים מן החמורה שחלה, כיוון שהוסיפה עוד קצת להיט המשפחה ומונעת חכוכים עם הורים אחרים (האם חלונות צריכים להיות פתוחים בלילה, או מתי מכבים אורות וכו'). אף זוג זה לא רואה שום פגיעה בפעילות הקבוץ וביחס לחברת הילדים הם חושבים, שמוקדם לשפט כיוון שגם בני כתה "עשור" וגם "ייל" הוכנסו בגיל מכוור נגד רצונם. צריכים להעביר את הילדים ללינה משותפת בגיל בר המצוה.

היתה אז מאד בעד וגם היום מאד בעד הלינה המשפחה ובכלל מרוצה מן השיטה על אף קשיים מעשיים הקיימים לגבי משפחה בת ארבעה ילדים - חדר אחד קצת קטן - אבל אין זה משנה את דעתה החיובית.

כיום, היא מספרת, יש אפשרות לשבת ולהנות מן המשפחה - לפני נאלצו לרוץ מבית לבית, גם היא וגם מרקי. כיום הורה אחד משכיר את כל המשפחה וכמובן מתחלקים בעבודה זו. ההורים חיים יותר עם הילדים ואינם צריכים להופיע כאילו ב"הצגה" לשעתיים כל ערב. לא רואה איך השיטה פוגעת בחברת הילדים וזוכרת היתה בתנועה בחו"ל. מידת פעילותה בקבוץ לא השתנתה - "אם אינני הולכת לאספה הרי זה בגלל רמת האסיפה ולא בגלל אי יכולת לצאת!"

ביחס לגיל הסיום: הדבר חלוי הרבה כרצון הילדים (אי אפשר להלחם נגד החליך טבעי בתוך חברת הילדים) בערך בגיל 14 אבל חושבת שצריכים להחזיק מיטה בבית אפילו כשהילדים יצאו מבית המשפחה - אולי בהזדמנות ירצה הילד לבלות לילה אחד הרחק מן החברה. השיטה טובה גם להורים וגם לילדים - מין יחס גומלין.

בחור מהשכבה הבינונית של המשק (אב לשני בנים)

חשב שבצעם הראיון היה צריך להיות עם אשתו, אבל כיון שלא היתה בבית העז להביע את דעתו. הוא הצביע נגד השיטה, בגלל רחיקה מהסבוכת כספית. הוא עדיין חושב שלא היה מוצדק לסבך את המשק בהשקעות נוספות אם כי הוא מחייב את הלינה המשפחתית עקרונית. סבור הוא שישנם פגמים בזה למשל שבבוקר החברות צמודות ללוח הקמת הילדים שאינו נותן להן לנשום. היה רצוני לנהוג ביתר גמישות - אפשרות להלין פעוטרות בבית בשבת אחרי הצהריים אם נוח למשפחה. בדרך כלל השטה מופעלת בסדר אמנם בוודאי תהינה בעיות בלתי צפויות במרוצת הזמן. השיטה גרמה ללכוד משפחתי בלי ספק. ביחס לחברת הילדים אינו יכול לחוות דעה אבל לא רואה שום פגיעה בפעילות בקבוצה (שוב הזכיר "סרטים מושכים את כולם"). מוטב לפגם את השיטה בגיל בר-מצוה.

מזל טוב

לחנה, אסף וגלעד להולדת הבת

צילה

מודיעים מבית החנוקות שהכנות אינן מוכנות לקבל עוד תרומות אלא רק

ח י נ ו ק י ס ! ! !

משפחת אבידור מודיעה שאחר "מורד" וצילה

עדיין פנוי השם "נועה" בתשלומים חדשים!

מערכת דבר י ה כ פ ר מראינת את מזכיר קבוץ כפר הנשיא ומרכז ועדת הלינה המשפחתית ה ח * ק ו ל י נ פ ר י מ ו ט ט:

באופן כללי נדמה לי שהמסקנה רגוע יותר מאז השנתי, אם כי איני מוציא מכלל אפשרות, שחלק מהמתח שקדם להעברה, נוצר כתוצאה של תקופת מעבר ארוכה מדי.

הכוונה לבדוק את הסדורים הטכניים של הלינה אחרי 6 חדשי הרצה לא התגשמה, מאחר שלא התעורר צורך ממשי לכך. אולם ועדת הלינה המשפחתית עומדת להתכנס בקרוב, על מנת לסכם את הנסיון שהצטבר ולהצביע על הלקויים.

הנסיון הקצר שלנו מראה, שלא היתה פגיעה בחיי החברה שלנו. אדרבא, נדמה לי, שלא מעט אמהות מצאו יותר פנאי וכתוצאה מכך היו פעילות יותר בועדות, בחוגים ובטפול בקבוצות אורחות שונות.

הורים רבים מצאו שהקשר שלהם אל ילדיהם התחזק והעמיק כתוצאה מן המימד החדש שנוסף לחיי המשפחה; אספקט זה שלא היה צפוי כל כך מראש עשוי אולי לשנות את דעתנו על גיל סיום הלינה המשפחתית.

התמונה הכללית מראה שהמתח והמעמסות שהיו מנת חלקן של הבחורות, הצטמצמו בהרבה, אם כי יש עדיין מעוט קטן של משפחות (כחצי תריסר) אשר מחלבטות בבעיות ההשכבה.

יחד עם זאת אסור להתעלם מהקשיים שהטעון תקון. ראשית, הסדר ההקמה כבקר, כאשר האם נעדרת מן הבית עדיין אינו מניח את הדעת וגורם להפרעות בעבודתו של האב.

שנית, שלא באשמתנו - שונתה ההכנות לשכן רווקים בשכונות למשפחות בבתי הקבוץ המאוחד, וזאת בגלל החלפת הצריפים בבניה קשה. בעתיד יש לתת את הדעת על בניה דירות לרווקים בתוך שכונות המשפחות.

יש לבדוק אם אין מקום בלתי מנוצל בבתי הילדים ולשפר את הסדורים של חדריהחולים שבבתי הילדים. גם סדורי השבת טעונים בדיקה ויתכן שאפשר להתזיק גם את ילדי הפעוטות המבוגר בבית.

נדמה לי שהלינה המשפחתית הפרה עוד יותר את הקשר של ההורים אל בתי הילדים. נושא זה טעון תפור יסודי. אינני סבור, אמנם, שיש צורך לתת עדיפות להעלאת רמת בתי הילדים - אלא דרישותיהם חייבות לבוא יחד עם הכנות ההשקעות הכוללת.

* * * * *

כתוצאה מסדורי הלינה המשפחתית הושפעו גם סדורי המקלטים שלנו. כל אם ירדה עם ילדיה למקלט שבשכונתם. חקרנו גם שאלה זו. רוב המשיבים התלחבו מהסדר הזה, שהוריד בהרבה את המתח מעל כל הגורמים (הורים, מחנכים וילדים) - המקלט היחיד שהיה הומוגני מבחינת גיל הילדים שהיו בו, היה מקלט בית-התנוקות ואמנם שם היה המתח קשה מאד (עיי' מאמרו של ג' ורג' לבנין).

גם היום הראשון במקלט שבו ירדו הילדים עם המטפלות, דמה יותר לבית מחסה לחיות פרא מאשר למחסה מפני פגזים, והשנוי שבא כתוצאה מהחלפת הסדור בערב היה בולט לעין.

יתכן שנצטרך להבא (ונקווה שלא יהיה "להבא" כזה) לגוון עוד יותר את תושבי המקלטים מבחינת גיל הילדים.

* * * * *

בכל זאת נדמה לי שבדרך כלל לא עשינו הרבה משגים (חוץ מהצרה הצרורה של המטות, שגם עליה לא שמענו כבר כמה זמן). אני חושב שההחלטה להנהיג את הלינה המשפחתית מגיל אפס היתה נכונה. ולו התבקשתי ליעץ למשקים אחרים, אשר (אם יקבלו רשות) ירצו גם כן לשנות את שיטת הלינה, הייתי אומר להם: לגשת לעניין באומץ ולא להרחק מקשיים ארגוניים צפויים.

בימים ההם ~~~~~ בזמן הזה

לפני 21 שנה: יצחק עדר
בין המשוחררים ממחנה המעצר
ברפיח אחרי מעצרו בשבת השחורה.

לפני 19 שנה: בבוקר הופתענו בצורה
בלתי נעימה, כשהחקרב אוירון סורי
מכוון מחניים, וצלל בקוון המחנה.
חשום מה המקלעים לא פעלו ורק אש
רובים כוונה בגדו. המטוס הפיל ארבע
פצצות.....ופספס!

לפני 10 שנים: 18 מחברי
גרעין ה' הגיעו כבר למשק.
(מתי: המסיבה לציון היובל
החשוב הזה?)

ועוד לפני 10 שנים: ינקל מחליף את
ה"פרגו" ב"וולבו".

ניגשתי אל יעל נמירוב מרכזת גיל הרך, וממנה קבלתי את החשובות לשאלות הבאות.

ש: כיצד השפיעה הלינה המשפחתית על ילדים בגיל הרך?

ת: הילדים התרגלו לכך מהר מאוד, ובדרך כלל מרוצים מאוד. נאמר לי, שבפעוטונים חלה ירידה גדולה בשעור ההרטבה, בהשוואה למצב, שקדם ללינה המשפחתית. יתכן שעצמאותם של הילדים נפגעה במידה מסוימת בכל מה שקשור לטיפול בעצמם (הלבשה, רחצה, סדור מטות וכו'). בניגוד לאזהרות מוסדות האחוד, אין נפשו של הילדים חצויה, אולם ללא ספק הגן אינו ביתם באותה מידה, שהיה קודם.

ש: עד כמה קיים עדיין הקשר של ההורים עם בית הילדים?

ת: הקשר סבל מאד, וחבל. פעם הייתי נפגשת עם ההורים לפחות בשעת ההשכבה. למרות פניותי החוזרות אל ההורים, להכנס לגן בכל שעות היום הנוחות להם, אין הם עושים זאת כמעט. נסיתי לקיים החלפת ספרים פעם בשבוע בערבי, כדי לתת להורים הזדמנות לבוא ולבקר בגן. אולם כעת נוצר מצב. שהורים רבים שולחים את האחים הגדולים עם הילדים ובכך שוב הוחמצה ההזדמנות. חבל מאד, שאין ההורים מוצאים צורך ופנאי להתעניין יותר בנעשה בבית הילדים. יחד עם זאת פחתו גם טענותיהם של ההורים כלפי המטפלות והעובדים, אולי משום שהם חשים שהם יכולים לפצות את ילדיהם בחדק, על מה שלא ניתן להם כביכול בבית הילדים.

ש: האם חל שפור בתנאי העבודה של עובדות הפעוטונים והגנים?

ה: למטפלות בהחלט קל יותר. ההתרוצצות בפיוז'מות והרדיפה אחרי הילדים, שילכו להסתרק ולשפשף שנייט, פסקה. הילדים מגיעים לגן או לפעוטון מוכנים להתחיל מיד בפעולות או בארוחת הבוקר.

סוף סוף ניתן לי לקיים טיולים לפני ארוחת הבוקר כאשר בקיץ זה חמץ היחיד המתאים לטיולים. גם בפעוטונים הוקל מאד המרח מעל המטפלות.

ש: האם יש שטחים אשר עלייך טעונים שפור?

ח: ראשית, עדיין יש פעוטונים ובתי ילדים אשר אינם מוכנים לקבלת הילדים בשעת הבוקר. אני חוזרת ומדגישה שבכל בית חייבת להיות לפחות עובדת אחת בשעה 6.45, לקבל את הילדים. על מטפלת אחת להתפנות אך ורק לקבלת הילדים (בעיקר בחורף כאשר מדובר במעילים ובמגפיים).

!!!

ב' דני ורדני סנא נשואים 18 שנים.

ישראל ואריאלה הדר נשואים 10 שנים

עד 120 !

אסיפה

שיא הדמוקרטיה הקבוצית

! * ! * ! * ! * ! * !

מוצאי שבת - ואני עומד על יד לוח המודעות שבשעה זו מכיל את כל חולדות השבוע; ועדת החברה נפגשה; יוסקה היה נהג-חורן; דנה הייתה חובשת בשבת; והסרטייה צריך להיות "חופים במנהטן" - סרט תעודתי על חיי נרקומן אמרקאי שהגיע למשרת מושל מדינת אלאבמה הודות לכשרונו באתלטיקה קלה - הוחלף בסרט תעודתי רוסי, "כנורות במוסקבה", המבוסס על ספור-אמת של נרקומן רוסי שאיננו רוסי אלא מרגל מן המערב שמגיע לסיביר הודות לחוסר התמצאות בכל כתבי לנין. ומה עוד - מכתב מאנגליה מאשה צעירה שהיתה אצלנו לפני שנתיים ומאמלת לנו הצלחה בגבולותינו החדשים. ויש: א ס י פ ה - הו-הו! ידעתי!

סדר היום:

1. בחירת ועדת השתלמות
2. בחירת ועדת כלבים
3. שונות (קרי: בקשת החובשת להחזיר שמיכות למקלט עזרה ראשונה; בקשת הנשק להחזיר נשק; בקשת עובדי מטבח לא לקחת כלים מחדר האוכל).

צעיר ממושקף מתנדבני אנגליה שאינו שולט בשפה העברית שואל אותי על מה ידובר. אני מציין מהם הסעיפים. "זאת לא תהיה אסיפה ממושכת" הוא מעריך. אני נזף בו: "ככה זה אצלכם באנגליה הדועכת אבל אצלנו כל דבר ראוי לדיון". מבוש קמעה הוא מתנצל ואני עולה למועדון.

לאט לאט חברים מתחילים לעזוב את פעולות מוצאי השבת שמושכות אותם - הזמנות אצל מרכזת הקניות, לקיחת כסף אצל הקופאי, ריב קולני עם סדרן העבודה או הסתכסוך בלוח המודעות שהמיד מלווה בהחלפת דעות על ענייני דיומא. אמת הדבר שמאז שהפסקנו להזדקק למקלחת הצבורית מתאספים חברים רבים בקרבת חדר סדרן העבודה. אפילו כשיש חבר שלא צריך לבוא לסדור עבודה (הולה, שומר, מורה) הוא בא להפגין סולידריות עם אלה שבאים לחבוע עוד עובדים למדגה או פחות מתנדבים ויותר בני כיחות במסע.

המועדון אינו מלא במיוחד אבל ההשתתפות מניחה את הדעת. המזכיר מכחכח - סימן שהוא עומד לדבר - "קודם כל כמה הודעות". במשך ההודעות מאזינים באדישות עד שעובדת מטבח קורעת את השקט בקריאה נרגשת "אם רוצים שרות טוב בחדר האוכל אני מבקשת מחברים קצת אחריות ושהאחראים לכל המחנות יסבירו שלא לוקחים כלים לצריפים". זמזום של אהדה נשמע - כל הכבוד לבלה - קיץ קיץ היא כטמיעה את אותה הקריאה ומשיגה את אותן התוצאות האפסיות.

"הסעיף הראשון - בחירת ועדת השתלמות"

שרה'לה: "לסדר היום".

מזכיר: (מכניס גלולת הרגעה ראשונה לפה) "אבל עוד לא התחלנו!"

איזה טיפש! אפילו יבוא המשיח לא תוותר שרה'לה.

שרה'לה: "היות ויש סכנת כלבת במשק ומספר הכלבים עולה, אני מבקשת לדון קודם בוועדה וכלבים - כי אחרת כל בעלי הכלבים ילכו לישון".

משה: (בעל כלב וחיק שמתכוון להעלות את "בעית הכלב בקבוץ" בישיבת המרכז הבאה)

"אם חברה זאת לא תפסיק את הפרובוקציה שלה, אבקש התנצלות. גם הכלב..."

הוא נואם עשר דקות על צער בעלי חיים.

הוכוח על סדר היום נמשך חצי שעה ואז מצביעים. ממשיכים לדון בבחירת ועדת השתלמות.

המזכיר: "גיוור יסביר את תפקיד הועדה המוצעת ומניעי ועדת המנויים".

גיוור פותח בהסבר ארוך מפורט והגיוני שאינו משאיר מקום לספקות.

גולדה: "אני רוצה לשאול שאלה."

המזכיר: (כולע כדור שני) "כן". (אפילו הוא לא מעז לבלום את גולדה.)

מרכז ועדת המנויים מסביר שנית.

גולדה: "לא ענית לי על השאלה."

עמנואל: "גולדה צודקת - אם לא מוכנים לענות על שאלה פשוטה, משהו רקוב בחברה הקבוצית." (הוא מביט ברוגז על הנאספים).

דני, יובל, אסנת: "לסדר היום!" (גיוור כולע כדור הרגעה.)

דני: "מציע להחזיר את הסעיף לוועדת המנויים לבדיקה נוספת."

אסנת: "מציעה לעבור לסעיף השני, כי אני רוצה ללכת לישון."

מחליטים לעבור לסעיף הבא. אני יוצא החוצה לנשום קצת אויר צח. על יד לוח המודעות עומד מכרי הממושקף ממחנדבי אנגליה. בזרועותיו הוא מחבק מתנדבת ממושקפת מדרום אפריקה. הם מתנשקים בהתלהבות, שמוכיחה שעם ישראל חי. - וא מרים ראש, צריכים לנשום לפעמים, רואה אותי ונזכר. "נו?" הוא שואל, "איזה כלב נבחר לוועדת השתלמות?"

לא הצטרפתי לצחוקם הרם - זו לא בדיחה, בדמוקרטיה שלנו גם זה יכול לקרות!!!

כשנגשתי ללני ובקשתי מאמר לעלון, "על הנעשה עכשיו במסעים",
הסתכל עלי שעל אחת כדעתה (איך אומרים הצברים?) "טרה-לה-לה"....
"בעונה בוערת זו?" אמר לי, "אין לי לא זמן... ולא ראש!" ובאמת,
למי יש ראש בימים טרופים אלה? כשבמשך שבוע ימים בלבד נהפכה ההס-
טוריה על פיה, כשהראש עליך סחרחר ממחירות המאורעים שהתרחשו, ועדיין
לא הספקת לעכלם... כשכל ארצנו, וכמו כן כל העולם, מתעניין במיראג'ים,
מיגים, טילים, צנטוריונים ופגזים, את מי מעניין: כיצד גדלים
תפוחים ואגסים?

אך במסע העונה בוערת, ועובדים יש שם "או-לה-לה"... אם לא עכשיו
לכתוב על המסעים, אז אי-מתי? לכן אנסה לספר לכם קצת מהמקצה ממה
שקלטתי מדבריו של לני, ואם לא הצלחתי למסור את דבריו כהיותם, אתו
הסליחה! כי לא קל לכתוב על ענף שאינך מתמצא בו - וכי מה לי
ולמסעים? הדבר היחידי שאני מתמצא בו בשטח זה הוא: אכילת הפרי.
אנשי המערכת הזהירוני לא לכתוב סטטיסטיקה, כי אין איש מתעניין
בזה. שמעתי בקולם. אין סטטיסטיקה! אם יש איש המתעניין בזה,
יוכל לקבל אינפורמציה אצל זמי!!

על בעית העובדים כגון: חברים, סטודנטים, אורחים, מתנדבים,
ושאר ירקוח, לא אגע הפעם - זו בעיה עדינה מאד, ואינני רוצה
להסתבך בה. ובכן מה נשאר לי?

בראש ובראשונה נגשתי למסעים עצמם - להציץ עליהם ולראות היכן
הם, וכיצד הם נראים. לא פעם קורה שחבר, הנמצא במשק שנים, לא
יודע היכן נמצא ענף פלוני או אלמוני. הטיול למסעים היה
מהנה מאד, הנוף הנראה משם מרהיב את העין, כל רמת הגולן
נראית כעל כף היד; כמו כן רואים את משק גדות וכו' וכו'.
המסעים עצמם גם לא הכזיבו, אכלתי שזיפים מכל הסוגים
והמינים. אמנם הייתה לי מלחמה קטנה בזכוכונים קטנים
או ברחשים - אינני מכירה בדיוק את זהותם, אך התגברתי
עליהם.

בחיך
הטוב

דברי תשובה לנודד

לכבוד הספורטאי בקרבנו אשר היה מוכן להכניס נימה אנטי-ספורטיבית על גבי דפי עלוננו.....

מדוע הנך מוכן להקטיב לדברי קבוצים אחרים ולהגיב בצורה פומבית חפוזת בלי לבדוק קודם את אמיתו של המצב? האם חשבת אולי ששאלתך עלולה לפגוע, להעליב ולהרוס?....

מה יש? ילדינו לא עובדים קשה, מדי יום ביומו, למען אותם הגביעים? האם ראית כמה עבודה קשה מושקעת באמונים שקדניים ע"י הילדים? האם עזרת להם, או דרבנת אותם?

האם ידוע לך שכל האמונים מתבצעים בצורה התנדבותית לחלוטין, ושהמאמן המסור עושה את כל המלאכה נוסף לעבודתו הרגילה?

האם ידוע לך שבמשקנו מתאמנים בקביעות כ-50 ילד? תשאל את כל החברים שלך אם הם מכירים עוד משק אחד בכל הארץ שיש בו התלהבות ומסירות כזו - או מספר כזה של מתאמנים? (אם לא תקבל תשובה, חבוא ואשיב לך.)

האם היית נוכח במוצאי שבת 22/7 ליד לוח המודעות וראית את שלל התעודות שהילדים קבלו? היתה זו תחרות לכל ילדי הגליל העליון ועמק הירדן (אולי כ-20% מכלל האוכלוסיה הקבוצית!) - תחרות אישית לפי גילים. ילדינו אספו רק 21 מקומות ראשונים, 10 שניים, 7 שלישיים ו-9 רביעיים. אולי גם זה פסול מבחינה ספורטיבית היות והם שחו "בשביל לקבל תעודות"?! ולידיעתך: במשחים המפרכים של 4 סגנונים אחד אחרי השני, כלומר המבחן הקשה ביותר שלמעשה מגלה את החתיין המצטיין הכולל (all-rounder) בכל גיל - תפסו ילדינו 4 מקומות ראשונים, מתוך 6 האפשריים!! אולי גם זה לא ספורטיבי?

ודרך אגב, אילו חזרו ילדינו בריאים ממחנה החטיבה הפראי, היו התוצאות עוד הרבה יותר טובות (לפחות 3 ילדים מצטיינים חזרו חולים, והיתר אבדו הרבה מכושרם).

בגלל כל זה מרגיז לקרוא הערות כמו שהנך מרמז!

ובכלל, האם כל אחת מ-16 נבחרות הכדורגל המעולות בעולם לא לחמו כאריות... על הגביע? או אולי כל אחת מהן לא "טפחה יחסי ספורט הגונים" בזה שנסלו חלק בתחרות על הגביע העולמי?

בסיכום: הבא לא נשמע להבא האשמות, או אף סתם רמזים של בקורת שלילית. בואו כולנו ניתן יד ביהוד לפתח, לטפח ולעודד את ילדינו להיות ספורטאים אמיתיים - כמו שהם!!!

(הערה המערכת: הדיון פתוח....)

3/c

בחידוד קל

(יוספה)

האח! כמה טוב לי! אני מאושרת! הגעתי סוף סוף לשאיפה חיי - לינה משפחתית.....

חדר ילדים, זה לא סתם חדר: זה מוזיאון!

הבת בת 5 וכבר ציירת; מה ציירת? פשוט גוגיין! כשגמרה את כל דפי הציור, התחילה לצבוע את הבובות, כשגמרה את הבובות התחילה על הקירות. מה יש? רק לגוגיין מותר היה לצייר על הקירות?

הבנים ממש גאונים: אחד בונה אניות ואירונים. על כל אצטבה שעדיין פנוי כבר עומדת אניה. אירונים על כל וו, על כל מסמר; אם אפשר לחבר חוט - אידון כבר מתנדנד.

הבן השני הוא א ס פ ן ! אספן של מה? אחס שואלים. זה תלוי:

שבוע אחד החליט להיות רופא, ואז אסף בקבוקים ריקים. נכנס לחדר האמבט, רוקן את הטלך, מי הגלוח ועוד כמה תרופות, ערבב הכל ביחד, מלא את הבקבוקים - והרי לכם מרקחת.

בשבוע השני החליט להיות פקיד ואז אסף את כל ספרי החשבונות והשאלונים שנזרקו לאשפה אחרי שנקו ועשו סדר בהנהלת-חשבונות.

אחרי מלחמת ששת הימים החל לאסוף רסיסים מהפגזים שנפלו במשק. מילא - חשבתי לי - לאסוף ניחא! שרק לא יחליט להקים לי בחדר בית חרושת לפגזים.

ולבסוף שואלים אותי: איזה תחביב יש לך?

(בחקי הטבע - המשך מעמוד 10)

ועתה, אולי לעצם העניין: בעית המים היא אחת הבעיות הכאובות, שסבלו מהן המטעים קשות. ההשקאה לא היתה תקינה. המים שבאו מ"מקורות" היו מלוכלכים מאוד, מלאי בוץ, וסתמו את הצנורות. זה גרם לבזבז ימי עבודה, ולבזבז כספים. עתה חל שפור מה. כמו כן החלו בהשקאה קבועה ועד עתה היו תוצאות חיוביות. הקטיפים בשזיפים מתקרבים לסיומם; השוק מוצף היה השנה במי שמש ובאפרסקים, ומפאה המצב לא קלטה החעשיה הרבה פרי, ולכן המחירים היו ירודים. באגסים קטפו בערך את החצי, בתפוחים רק החלו בקטיף, בזן מוקדם "סן ז' קינטור". הפרי נראה די יפה אחרי פעולת גזום ורסוס שהשקיעו בחורף. כמובן, יש צורך בפקוח על קטיפה הפרי כי לא פעם הורסים את הפרי בזמן הקטיפה, בפרט כשעובדים עם זמניים, ואין להם מושג בעבודה, ובימים אלה נמצא קטיפה התפוחים בעצומה. כמו כן מקווים שהשנה תהיה אפשרות לאכסן יותר פרי בקרית שמונה ולא נצטרך לשלחם לבית הקרור בתל אביב - דבר אשר מייקר את כל העסק.